

عنوان مقاله:

تبیین و آسیب شناسی الگوی جاری مدیریت دولتی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت دولتی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

هادی محمدزاده سلطانمرادی - دانشجوی دکتری، گروه مدیریت دولتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

طاهره فیضی - دانشیار، گروه مدیریت دولتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

مسعود گرامی پور - استادیار، گروه مطالعات برنامه ریزی درسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

مهدی یداللهی - استادیار، گروه مدیریت دولتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این تحقیق تصویرکردن فرایند استفاده از رویکرد مدیریت دولتی نوین در کشور و دلایل ناکارآمدی و پیامدهای آن است. روش: در این پژوهش از راهبرد نظریه پردازی داده بنیاد و از طرح نظام مند استراوس و کوربین استفاده شده است. برای جمع آوری داده ها، علاوه بر مصاحبه های نیمه ساختاریافته با خبرگان و متخصصان مدیریت، از منابع دست دوم مانند متن ها و مصاحبه های آرشیوی بهره برده شده است. در این پژوهش از روش نمونه گیری نظری استفاده شده و یافته ها در قالب کدگذاری باز، محوری و انتخابی تحلیل شده اند. یافته ها: نتایج تحقیق نشان می دهد همگرایی و تقلید خط مشی های تحول اداری از دلایل عمده به کارگیری رویکرد مدیریت دولتی نوین در کشور به شمار می روند. انتخاب رویکرد مدیریت دولتی نوین در کشور با وجود شرایط عمومی و اختصاصی حاکم بر نظام مدیریتی، به ناکارآمدی بیشتر و افزایش پیامدهای منفی این رویکرد و تشدید چالش های اداری (سازمانی)، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی منجر شده است. نتیجه گیری: در جمع بندی کلی می توان گفت که مولفه های حکمرانی خوب، در واقع تجلی وجود ظرفیت های حاکمیتی و غیرحاکمیتی لازم برای اجرای رویکرد مدیریت گرایی است. بدون ایجاد چنین ظرفیت هایی، به کارگیری الگوی مدیریت دولتی نوین در بخش دولتی، به یقین با تبعات منفی بسیار بیشتری همراه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

پارادایم های مدیریت دولتی، آسیب شناسی مدیریت دولتی نوین، نظریه پردازی داده بنیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1395867>

